

Rapport

Klacht over het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen uit Zwolle.

Datum: 20 april 2011

Rapportnummer: 2011/121

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) te Zwolle haar verzoek om schadevergoeding heeft afgewezen. Verzoekster stelt dat het UWV Werkbedrijf te Enschede onzorgvuldig heeft gehandeld door aan een werkzoekende die bij verzoekster in dienst wilde treden, naar later bleek, onterecht een verklaring af te geven dat de werkgever die haar in dienst zou nemen loonkostensubsidie kan krijgen.

Bevindingen en beoordeling

Algemeen

I Bevindingen

Verzoekster heeft als werkgever een sollicitante een baan als administratief medewerkster aangeboden nadat deze een brief van het UWV had overgelegd waarin wordt verklaard dat de werkgever die haar in dienst wil nemen loonkostensubsidie kan krijgen. Zij heeft met de sollicitante een arbeidscontract voor één jaar afgesloten omdat dit een voorwaarde is om aanspraak te kunnen maken op loonkostensubsidie. Vervolgens heeft verzoekster op 6 april 2010 een aanvraag loonkostensubsidie bij het UWV aangevraagd. Bij brief van 9 april 2010 heeft het UWV de aanvraag van verzoekster echter afgewezen omdat de aanspraak op loonkostensubsidie alleen bestaat als de werknemer ten behoeve van wie de subsidie wordt aangevraagd tenminste 12 maanden recht heeft op een WW-uitkering. De betrokken werknemster van verzoekster voldeed op dat moment niet aan die voorwaarde.

Verzoekster heeft zich naar aanleiding van de afwijzende beslissing bij brief van 28 juni 2010 over de gang van zaken beklagd bij het UWV en daarbij het UWV aansprakelijk gesteld voor de geleden schade. Zij stelt dat zij de werknemster niet in dienst zou hebben genomen indien het UWV niet had bevestigd dat zij voor loonkostensubsidie in aanmerking kwam als zij de betrokkene voor een jaar in dienst zou nemen. Bij het UWV was bekend, of had bekend moeten zijn, dat de werknemster op dat moment korter dan één jaar recht had op een WW-uitkering. Zij wil de schade vergoed zien die zij door het mislopen van de subsidie heeft geleden.

In reactie op de klacht van verzoekster heeft het UWV bij brief van 29 juli 2010 meegedeeld dat het de vervelende situatie die is ontstaan betreurt. Uit onderzoek is gebleken dat bij de totstandkoming van de indicering is geredeneerd vanuit het WIA perspectief, twee jaar ziek en of werkloos. Omdat er voor de werknemster geen recht op WIA ontstond maar op een WW-uitkering, kan de werkgever eerst in aanmerking worden gebracht voor een loonkostensubsidie wanneer de werknemster minimaal 12 maanden werkloos is geweest. De werknemster voldoet niet aan deze voorwaarde. De redenering om te indiceren is daarom niet goed geweest, hoewel voor de betrokken werknemster

een grote afstand tot de arbeidsmarkt bestaat. De aanvragen loonkostensubsidie worden door een centraal projectbureau getoetst om uniformiteit in de beoordelingen te waarborgen, ook al omdat deze regeling niet vanuit een UWV budget wordt bekostigd. Het UWV zag na intern overleg geen ruimte om deze casus vanuit een ander gezichtspunt alsnog positief te beoordelen, mede doordat het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid de doelgroep heeft bepaald die in aanmerking kan komen voor een loonkostensubsidie. In de aanvraag voor loonkostensubsidie wordt duidelijk omschreven wanneer een werkgever voor de subsidie in aanmerking kan komen. Aan de indicatie alleen kunnen dan ook geen rechten worden ontleend. Om die reden kan verzoekster niet in aanmerking komen voor schadevergoeding. Het UWV heeft wel vastgesteld dat de klacht gegrond is omdat het UWV Werkbedrijf bij de indicatie voor loonkostensubsidie een foute redenering heeft gehanteerd. Daarvoor zijn excuses aangeboden.

II. Beoordeling

De Nationale ombudsman stelt vast dat het UWV in de reactie op het verzoek om schadevergoeding heeft erkend dat onzorgvuldig is gehandeld door het UWV Werkbedrijf. Daarvoor zijn ook excuses aangeboden. Bij de beoordeling van het verzoek om schadevergoeding heeft het UWV zich echter vooral laten leiden door de vraag of aan de (formele) voorwaarden voor het kunnen verkrijgen van de subsidie is voldaan. Verzoekster zou nu dit niet het geval is, volgens het UWV niet in aanmerking komen voor schadevergoeding. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman is de schadeclaim van verzoekster daarmee niet op behoorlijke wijze beoordeeld.

Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van een bestuursorgaan moet worden gedragen door een deugdelijke motivering.

Het UWV heeft het verzoek om schadevergoeding van verzoekster afgewezen op de grond dat zij niet voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de aangevraagde loonsubsidie. Bij de behandeling van het verzoek om schadevergoeding is deze vraag echter niet meer aan de orde. Het UWV had al in de beslissing op de aanvraag kenbaar gemaakt dat verzoekster niet in aanmerking kwam voor de loonsubsidie. Bij haar verzoek om schadevergoeding vraagt verzoekster om compensatie van door haar geleden financiële schade door de handelwijze van het UWV, juist omdat zij niet in aanmerking kwam voor loonsubsidie op grond van de Regeling Stimulering Arbeids Participatie, terwijl het UWV eerder schriftelijk had meegedeeld dat zij wel in aanmerking zou komen voor de subsidie.

Hoewel het UWV heeft erkend dat bij de informatieverstrekking terzake van de aanvraag loonkostensubsidie onzorgvuldig is gehandeld en daarvoor excuses heeft aangeboden, is onvoldoende onderkend dat de handelwijze van het UWV financiële gevolgen voor verzoekster heeft gehad, die niet vanzelfsprekend voor haar rekening zouden moeten blijven. Door de brief van 15 maart 2010 van het UWV waarin wordt meegedeeld dat de

toekomstige werkgever van de betrokken werkneemster loonkostensubsidie kan aanvragen, is bij verzoekster de verwachting gewekt dat zij in aanmerking komt voor loonkostensubsidie. Het UWV is bij de beoordeling van het verzoek om schadevergoeding ten onrechte aan dit aspect van rechtszekerheid voorbij gegaan. Dit geeft aanleiding om aan dit rapport een aanbeveling te verbinden.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Zwolle, is gegrond wegens schending van het motiveringsvereiste.

Aanbeveling

Het UWV wordt in overweging gegeven de schadeclaim van verzoekster alsnog op de eigen merites te beoordelen, d.w.z. als verzoek om vergoeding van de schade die voor haar is ontstaan nu zij niet in aanmerking komt voor de loonkostensubsidie, terwijl zij door de mededeling van het UWV Werkbedrijf daar wel op heeft kunnen en mogen vertrouwen.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

Onderzoek

Op 25 augustus 2010 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van Belana Financial Management uit Enschede, met een klacht over een gedraging van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen uit Zwolle.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen te Amsterdam, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd betrokkenen verzocht op de bevindingen te reageren. Hiervan is door beide partijen geen gebruik gemaakt.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

de brief van 15 maart 2010 van het UWV te Enschede met de mededeling dat de loonkostensubsidie kan worden aangevraagd;

de brief van 28 juni 2010 van verzoekster waarin zij het UWV aansprakelijk stelt voor haar schade;

de brief van 29 juli 2010 van het UWV waarin het verzoek om schadevergoeding wordt afgewezen;

het verzoekschrift van 23 augustus 2010 aan de Nationale ombudsman waarin verzoekster zich beklaagt over de afwijzing van haar verzoek om schadevergoeding;

4

2010.09329

de Nationale ombudsman